



ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза
за сега три пати въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“
за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща
за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ с. 30

Писма за абонаменти и публикации
и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, четвъртъкъ 14 януарий 1882.

БРОЙ 4.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№. 6

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Наштъя Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 9 януарий 1882. подъ №. 134.

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВМИ:

I. Да назначимъ за Разградски окръженъ ковчежникъ избрания по вишегласие Цони Георгиевъ, на мѣсто Петра С. Куюмджиева, който се уволнява по собственото негово желание.

II. Да назначимъ за контролоръ на Търновското окръжничество, помощникъ ковчежника Кръстя Карагъзова на мѣсто Никола Георгиевъ, който се назначи за докладчикъ въ Върховната Сѣтна Палата.

III. Да назначимъ за помощникъ ковчежника на мѣсто Кръстя Карагъзова Анастасъ Ивановъ, писаръ при сѣщото ковчежничество.

IV. Да назначимъ за регистраторъ при Финансовото Министерство А. Станишева, на мѣсто П. Сахатчиева, който се назначи на друга длъжностъ.

V. Да назначимъ Т. Барзова за економъ при Финансовото Министерство на мѣсто вакантно съ предвидената въ бюджета заплата.

VI. Да назначимъ за регистраторъ въ Върховната Сѣтна Палата Хр. Г. Екимова на мѣсто Хр. Дабовски, който се назначи за младши докладчикъ въ сѣщата Палата.

VII. Да назначимъ за архиваръ въ Палатата Еня Блъскова на мѣсто вакантно съ предвидената въ бюджета заплата.

VIII. Да назначимъ за помощникъ контролора при Варненското ковчежничество писаря при сѣщото ковчежничество Д. Кирилова на мѣсто вакантно, съ предвидената въ бюджета заплата.

IX. Цони Георгиевъ, Карагъзовъ и Анастасъ Ивановъ да почнатъ да получаватъ заплатата си по новата длъжностъ отъ денътъ на приеманieto или зданието дѣлата си, а Станишевъ, Барзовъ, Екимовъ, Блъсковъ и Кириловъ отъ 1 януарий т. година.

X. Исполнението на настоящий указъ да възложимъ на Нашия Финансовъ Министръ.

Издаденъ въ Наштъя Дворецъ въ София на 11 януарий 1882 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ Георг. К. Желѣсковичъ.

УКАЗЪ

№. 8.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Наштъя Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 11 януарий подъ №. 225

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да назначимъ младшия инспекторъ при Министерството на Финанситѣ Димитра Димова, отъ 1 януарий т. г. за бухгалтеръ при отдѣлението на прямитѣ налози въ сѣщото Министерство, съ предвидената по бюджета заплата за тая длъжностъ.

II. Наштъя Министръ на Финанситѣ се патоварва съ исполнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 12 януарий 1882 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ Георг. К. Желѣсковичъ.

Съ указъ подъ №. 1064 отъ 21 декември 1881 год. се постановява: да се отпуснатъ още лева три хиляди петстотинъ за доисплащание контролеритѣ по исписване тѣзгодишния тютюнъ въ Княжеството, отъ § 3, ст. 3, изъ непредвиденитѣ сумми по Министерството на Финанситѣ, по бюджета за настоящата финансова година.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№. 1086

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

Споредъ предложението на Наштъя Министръ на Правосъдието представено Намъ съ докладътъ му отъ 31 декември 1881 год. подъ №. 206

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да опростимъ паричната глоба 554 $\frac{1}{4}$ гроша на Стояна Спасова, жителъ отъ с. Кашлитѣ, Габровска околия, осъденъ отъ Габровския мировий сѣдия на 24 ноември 1880 год. за сѣчение дърва въ правителственни гори.

II. Исполнението на настоящий указъ възлагами на Наштъя Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 31 декември 1881 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосъдието: Теохаровъ.

Докладъ до Негово Височество.

No. 206.

Господарю!

Предсѣдательтъ на Търновскій окръженъ съдъ съ представлението си отъ 19-й декемврий 1881 година подъ No. 4664, препроважда въ повѣренното ми Министерство, на благоусмотрѣние и зависяще распорѣждане, едно представление на Габровския мировий съдия подъ No. 652 и едно свидѣтелство отъ кмета и старейтъ на с. Генчовска Махала, Габровска околия, съ дата 14 ноемврий 1881 год.

Отъ представлението на мировий съдия се вижда слѣдующето: на 24 ноемврий 1880 год. Габровскій мировий съдия осъдилъ Стояна Спасова, жителъ отъ с. Канлитъ, Генчовска Махала, Габровска околия, за сѣчение дърва въ правителственни гори, на глоба 369 $\frac{1}{2}$ гр. и да плати на хазната 184 $\frac{3}{4}$ гроша, всичко 554 $\frac{1}{4}$ гроша. Когато да се приведе въ изпълнение пресъдата, Генчовската община представила едно свидѣтелство, чрезъ което молила да се упрости наказанието на Стояна Спасова, тъй като той билъ въ крайна бѣдность и съ голѣмъ трудъ прихранвалъ семейството си състояще отъ седемъ малолѣтни дѣца и при това непритежавалъ никакво движимо и недвижимо имущество освѣнъ една сламена плѣвня въ която живѣялъ еъ домочадието си.

Свидѣтелството на кмета и старейтъ на Генчовската Махала, съдържа сжщото както и изложенното отъ мировий съдия относително бѣдността и многочисленното домочадие на осъдения Стоянъ Спасовъ.

Господарю! Отъ своя страна като земамъ въ внимание крайната бѣдность на осъдения и многочисленното му семейство, което единствено отъ него очаква препитанието си, че презъ врѣмето на бившето турско правителство надзора надъ правителственнитъ гори не е билъ твърдъ строгъ, че населението още не е привикнало на новия режимъ, най покорно моля Ваше Височество да благоволи да опростите глобата 554 $\frac{1}{4}$ гроша на горѣказания Стоянъ Спасовъ.

Ако Ваше Височество благоволи да одобрите това мое предложение, най покорно моля да подпишете приложения тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ

София 31 декемврий 1881 година.

Министръ на Правосъдието: Теохаровъ.

Върховний Кассационенъ Съдъ.

ОПРЕДѢЛЕНИЕ.

г. София, 3-й и 10-й Октомврий 1881 год.

Върховний Кассационенъ Съдъ въ Общото Събрание на Отдѣленията си на третий и десетий Октомврий хилядо осемстотинъ осемдесетъ и първа година, въ слѣдующий съставъ: Предсѣдатель Порфирий Х. Стаматовъ, Подпредсѣдатель Теодоръ С. Бурмовъ, Членове: Гавриилъ А. Моравеновъ, Николай С. Михайловскій и Николай С. Стойчевъ, при Секретаря Найдена Л. Бенева и въ присѣдствието на Прокурорътъ Христа Т. Стоянова, на основание 64 чл. п. г. отъ Съдоустройството и 39 членъ отъ Допълнение къмъ Временнитъ Сждебни Правила, по предложение на Предсѣдателя, обсъжда слѣдующий въпросъ: Могътъ ли изобщо частни жалби срѣщу частни опредѣления постановени отъ съдилищата въ качеството имъ на втора инстанция, да се приематъ, разгледватъ и да се разрѣшаватъ отъ Върховния Кассационенъ Съдъ. Като поводъ и основание за да се разрѣши предложенния въпросъ, Предсѣдателя обърна вниманието на Общото Събрание че въ Углавното и Гражданско Отдѣления на Върховния Кассационенъ Съдъ постъпватъ такива частни жалби и нѣкакви отъ тѣхъ даже се разгледватъ и разрѣшаватъ отъ Гражданското Отдѣление на Съдътъ.

Слѣдъ като изслуша заключението на Прокурорътъ, Върховний Кассационенъ Съдъ за разрѣшение на предло-

женния въпросъ взе въ съображение: 1) Върховний Кассационенъ Съдъ, въ общий редъ на съдопроизводството, не е сждебна инстанция за да разрѣшава дѣлата по сжщество, а е висша касационна инстанция, натоварена отъ законодателя да пази точната сила на законътъ и еднаквото му изпълнение отъ всичкитъ съдилища (5 чл. отъ Съдоустройството); главната му задача е да приема и разрѣшава касационни жалби и молби, които се подаватъ не срѣщу частни опредѣления и въобще опредѣления, а срѣщу окончателни рѣшения и присъди, постановени отъ съдилищата въ качеството имъ на втора инстанция и основание за касационнитъ жалби или молби може да бѣде не неправилно разрѣшение на дѣлото по сжщество, а неправилно тълкуване и примѣнение на материалнитъ закони, нарушение на сжщественнитъ обряди и формитъ на съдопроизводството и нарушение на предѣлитъ на вѣдомството и властта, предоставени на съдилищата (11 чл. отъ Учреждението на Върховний Съдъ, 137 чл. отъ Уголовното Съдопроизводство, 153 чл. отъ Гражданското Съдопроизводство и 811 ст. отъ Врѣмен. Сждебни Правила). Самото подаване на касационнитъ жалби и молби се допрощава когато дѣлото е преминало чрезъ двѣтъ инстанции, сирѣчь слѣдъ като е вече станало окончателна присъда или рѣшение отъ втората сждебна инстанция (6 чл. отъ Учреж. на Върховний Съдъ, Законъ за сроковетъ на касационнитъ жалби отъ 18 Декемврий 1880 год., 136 чл. отъ Углав. Съдопроизводство и 152 чл. отъ Гражданското Съдопроизводство.)

2) Постановенията на Съдътъ се отнасятъ или къмъ сжществото на дѣлото или до частни въпроси. Въ първия случай постановленията се наричатъ Рѣшения или Присъди, а въ втория случай — Частни Опредѣления. Рѣшенията или присъдитъ разрѣшаватъ дѣлото изобщо, а частнитъ опредѣления — само частни въпроси, които се повдигатъ или при разгледане на дѣлото или пакъ възникватъ отъ дѣлото. Законодательтъ, като прави различие между рѣшенията и частнитъ опредѣления, е установилъ и различенъ начинъ и различенъ редъ за разрѣшението имъ (229—234; 235—241, 242—248; 261—264; 308—312; 313—320; 887—894; 265—280; 299—307; 802—842 и 872—886 статии отъ Временнитъ Сждебни Правила).

3) На всичкитъ тѣзи предварителни дѣйствия на Съдътъ, съ които се нарушаватъ или ограничаватъ правдинитъ на странитъ по исковѣтъ имъ или по защитата имъ, тѣ могатъ, прѣди да стане рѣшението или присъдата на дѣлото по сжщество, да подаватъ въ опредѣленнитъ отъ законътъ случаи, частни жалби въ апелативнитъ инстанции (313—320 и 887—894 ст. на Временнитъ Сждебни Правила; 116—118 чл. отъ Углавното Съдопроизводство и 136—138 чл. отъ Гражданското Съдопроизводство). Опредѣленията на Апелативнитъ инстанции по частни жалби, сирѣчь, частни опредѣления сж окончателни (320 и 894 ст. на Временнитъ Сждебни Правила; 84 чл. отъ Углавното Съдопроизводство и 47 чл. отъ Гражданското Съдопроизводство), а такива апелативни инстанции сж: Апелативнитъ Съдилища, или Окръжнитъ Съдилища по дѣлата, подеждни на Мировитъ Съдии (290—307 и 885—886 статии Времен. Сждебни Правила; 119—135 членове отъ Углавното Съдопроизводство и 132—151 членове отъ Гражд. Съдопроизводство).

4) Отъ изложенното вече се види, че въобще дѣлата или частнитъ въпроси, които се повдигатъ при разгледане и разрѣшение на дѣлото, се разрѣшаватъ по сжщество отъ двѣ сждебни инстанции и щомъ се допустне, че частно опредѣление на Апелативний Съдъ може да бѣде обтжжено предъ Върховний Кассационенъ Съдъ не по касационенъ редъ, то ще се нарушатъ съ това два сжщественни принципи, приети отъ нашето Съдоустройство и Временнитъ Сждебни Правила и именно, че дѣлата се разгледватъ само въ двѣ сждебни инстанции и че Върховний Кассационенъ Съдъ неразгледва дѣлата по сжщество (5 чл. отъ Съдоустройството; 6, 305, 321 ст. п. 4; 386 и 895 статии п. 3. отъ Врем. Съд. Правила, 135 чл. отъ Углавното Съдопроизводство и 151 чл. отъ Гражданското Съдопроизводство).

5) Заедно съ апелативната жалба или молба страни-тъ, независимо отъ въззивътъ по същество на дѣлото, могатъ да се потъжватъ предъ Апелативнитѣ инстанции срѣщу предварителни дѣйствия на Сждѣтъ, срѣщу опредѣления по частни въпроси и тѣзи въпроси могатъ свое- временно да се рѣшатъ отъ Апелативнитѣ сѣдилища (294 п. 1., 313, 857 и 887 статьи Врем. Сждеб. Правила). Ако ли пакъ апелативнитѣ инстанции съ рѣшенията си или съ присѣдитѣ си ще нарушѣтъ въ каквото и да е прав- динитѣ на странитѣ, то тѣ иматъ още едно срѣдство за да поправятъ допуснатитѣ отъ Апелативнитѣ сѣдилища погрѣшки и нарушения — тѣ сж свободни съ време да се потъжжѣтъ предъ Върховний Кассационенъ Сждѣ съ кас- сационни жалби, въ които тѣ могатъ да изложѣтъ всич- китѣ станѣли, по тѣхно мнѣние, упущения, нарушения и въобще неправилности. Щомъ Върховний Кассацион. Сждѣ ще разрѣши една частна жалба по едно дѣло, прѣди да е станѣла окончателна по това дѣло присѣда, то единъ извѣстенъ въпросъ може да се предрѣши, нѣщо което ще тури въ мъчно и затруднително положение Апелатив- ното сѣдилище когато то ще разгледва дѣлото по съще- ство, а тѣй сжщо и Върховний Кассационенъ Сждѣ когато той ще рѣшава дѣлото по кассационна жалба, при това Върховний Кассационенъ Сждѣ може да бѣде принуденъ да впадне въ противорѣчие съ себѣ си.

6) Въ сждебната практика ставатъ случаи, когато сѣ- дилището съ едно частно опредѣление или разрѣшава само- то същество на дѣлото, искѣтъ исцѣло, или пакъ пре- гражда на странитѣ пътятъ къмъ правосѣдието; напри- мѣръ и двѣтѣ инстанции се отказватъ да приематъ ис- кѣтъ отъ извѣстно лице за да го разрѣшатъ, като моти- виратъ своето отказване съ опредѣление; разумѣва се, на ищецѣтъ не остава нищо освѣнъ да се потъжи предъ Върховний Кассационенъ Сждѣ въ отричане правосѣдието, и това потъжжане ще се изрази не въ форма на частна жалба, а въ форма на кассационна жалба, при което ще се упазятъ и условията, изискуеми отъ законѣтъ при по- даване на кассационни молби (9 ст. отъ Учрежд. на Вър- хов. Сждѣ), защото частни жалби и по граждански дѣла се освобождаватъ отъ сждебни мита (957 ст. Врем. Сжд. Правила.)

Като се основава върху изложенитѣ съображения, Върховний Кассац. Сждѣ признава: частни жалби срѣщу частни опредѣления, постановени отъ сѣдилищата въ ка- чеството имъ на втора инстанция, не се допрощаватъ, и таквизи жалби не могатъ нито да се подаватъ въ Върхов. Кассац. Сждѣ, нито пакъ да се разгледватъ и разрѣша- ватъ отъ Върховний Кассац. Сждѣ.

Като преминува къмъ въпросѣтъ, да ли горѣизложен- ния принципъ, като общо правило, допрощава исклучение, Върховний Кассационенъ Сждѣ, слѣдъ като изслуша за- ключението на Прокурорѣтъ взе въ съображение:

I. Върховний Кассационенъ Сждѣ, като най-високо сѣдилище въ Княжеството нагледва, надзирава всичкитѣ подчинени нему сѣдилища и дѣлжностни лица — Апелативнитѣ сѣдилища, Окрѣжнитѣ сѣдилища, Мировитѣ Сж- дии и Сждебнитѣ Слѣдователи. Всеко отъ показанитѣ сѣ- дилища и дѣлжностни лица може да допрощава бавность при производството и разгледванѣто на дѣлото. Разумѣ- ва се, странитѣ и въобще заинтересуванитѣ въ дѣлото лица, не могатъ да бѣдѣтъ лишени отъ право да се по- тъжжѣтъ и предъ Върховния Кассационенъ Сждѣ, ако тѣ мислятъ, че опредѣленията на Апелативнитѣ сѣдилища, станѣли по поводъ на тѣхното оплакване, сж неправилни и несъгласни съ законитѣ; толкози повече това право трѣбва да принадлежи на частнитѣ лица че и самитѣ Апелативни сѣдилища могатъ да допускатъ бавность при производството и разгледванѣто на дѣлата (108, 109, 110, 120 чл. п. 3 отъ Сждоустройството; 314 и 890 статьи отъ Врем. Сжд. Правила и 20 ст. отъ Учреждението на Вър- ховний Сждѣ).

II. Щомъ законодательтъ е учредилъ кассационна ин- станция и далъ право на странитѣ да се потъжжватъ предъ Върховний Кассац. Сждѣ съ кассационни жалби, то, разу- мѣва се, може да бѣдѣтъ случаи, че Апелативнитѣ ин- станции ще откажатъ на странитѣ да имъ приематъ кас-

сационнитѣ жалби за да имъ дадѣтъ далнѣйше движение. Естествено е, че срѣщу такива дѣйствия на сѣдилищата трѣбва да се допустне подаванието частни жалби. (314, 888 ст. Вр. Сждебни Правила и 20 ст. отъ Учреждението на Върховний Сждѣ.)

III. Законодательтъ е далъ право на странитѣ да имъ се възстановява право на въззивъ по извѣстни, строго отъ законѣтъ опредѣлени причини (308 865 ст. Вр. Сжд. Пр.); толкози повече странитѣ не могатъ да бѣдѣтъ ли- шени отъ право да ходатайствуватъ за възстановление на правото имъ да подадѣтъ кассационна жалба по сжщитѣ законни причини, защото Върховний Кассационенъ Сждѣ е послѣдня инстанция, послѣдне убѣжище, къмъ което оне- оправданитѣ страни могатъ да прибѣгнатъ за да искатъ правосѣдието. Разумѣва се, тѣзи частни жалби ще прие- матъ и ще се разрѣшаватъ отъ Апелативнитѣ сѣдилища и Окрѣжни сѣдилища, като отъ първа сждебна инстанция, съобразно съ правилата, показани въ 308—312 ст.; Апелативнитѣ сѣдилища, и Окрѣжнитѣ сѣдилища могатъ да отхвърлятъ такива частни жалби съвършено неоснователно, а това ще има за послѣдствие, че странитѣ ще бѣдѣтъ незаконно лишени отъ правото да имъ се разгледа дѣлото въ кассационната инстанция. За да неставатъ такива оне- оправдания, странитѣ не могатъ да бѣдѣтъ лишени отъ правото да се потъжжѣтъ предъ Върховния Кассационенъ Сждѣ съ частни жалби противъ частнитѣ опредѣления на Апелативнитѣ сѣдилища, за възстановление на правото за кассация. (20 чл. отъ Учрежд. на Върхов. Сждѣ.)

IV. При подаване на кассационнитѣ жалби и молби, законодательтъ е установилъ нѣкакви условия, отъ които единитѣ сж до толкози съществени щото, при неупазва- нието на тѣзи условия, кассационнитѣ жалби и молби се отхвърлятъ, безъ да се разгледватъ тѣ по същество, а дру- гитѣ сж несжществени и даватъ право на сѣдилищата, чрезъ които тѣзи жалби или молби се подаватъ, да ги оставятъ безъ движение. Същественитѣ условия сж: а) Кассационни жалби се подаватъ въ опредѣления отъ за- конѣтъ срокъ (Законъ за сроковетѣ отъ 18 Декемвр. 1880 г. Указъ № 751.); б) при подаване на кассационни жалби не отъ странитѣ, а отъ повѣреннитѣ имъ, трѣбва да има повѣренникѣтъ надлежно законно пълномощие (98 до 100 ст. Вр. Сжд. Пр. и Законъ за Повѣреннитѣ отъ 7-ий Ноември 1880 год. Указъ № 651). Несжществени сж: а) кассационни жалби по граждански и търговски дѣла се подаватъ на проста хартия съ марка отъ петъ гроша (7 ст. отъ Учреждението на Върховний Сждѣ); б) при жалбитѣ и молбитѣ се прилагатъ необходими доку- менти и преписи отъ присѣдитѣ или рѣшенията, срѣщу които става потъжжванието (8 чл. отъ Учрежд. на Върхов. Сждѣ и 295 ст. Вр. Сжд. Прав.), и в) при подаване кас- сационни жалби по граждански дѣла кассаторитѣ трѣбвѣ да внесѣтъ 40 фр. залогъ (9 чл. отъ Учрежд. на Вр. Сждѣ). Когато сж неопазени същественитѣ условия при подаванието на кассационнитѣ жалби и молби, то апелативнитѣ инстанции сж задѣлжени да отхвърлятъ жал- битѣ или молбитѣ по опредѣление на Сждѣтъ, което се обявява на кассаторитѣ заедно съ повѣрцанието на подаденната кассационна жалба или молба; когато не се упазватъ несжществениитѣ условия, то апелативнитѣ инстанции оставятъ подаденитѣ кассационни жалби или молби безъ движение сжщо по опредѣление на Сждѣтъ, което се обявява на кассаторитѣ, като ся обяснивъ Опре- дѣлението, по какви именно причини кассационната жалба или молба се оставя безъ движение, при туй на кассато- ритѣ трѣбва да се даде толкова време, щото тѣ да мо- гѣтъ да поправятъ погрѣшкитѣ, но това време не може да бѣде по-много отъ колкото е срокѣтъ за пода- ване на кассационни жалби и молби. Апелативнитѣ ин- станции и въ двата случая могатъ да онеправдаватъ кас- саторитѣ, сирѣчь неоснователно, незаконно да отхвърлятъ кассационнитѣ жалби или молби или пакъ да ги оста- вятъ безъ движение. — Разумѣва се, срѣщу такива опре- дѣления постановени отъ сѣдилищата като въ първа инстанция, трѣбва да се даде на странитѣ право да се потъжжѣтъ съ частни жалби предъ Върховния Кассационенъ Сждѣ. — При разгледванието частни жалби по горѣиз-

ложенитъ четири въпроси, Върховни Кассационенъ Сѣдъ ще си остане вѣренъ на своята си миссия, сирѣчь той нѣма да разгледва данното дѣло по същество, защото изложенитѣ въпроси нѣматъ никакво отношение или свързка съ съществуващото на дѣлото, а отъ друга страна, тѣзи въпроси ще се разгледватъ и ще се разрѣшаватъ отъ двѣ съдебни инстанции, нѣщо което напълно е съгласно съ приетия отъ нашето съдопроизводство принципъ. Колкото до срокътъ за подаване на частни жалби въ Върховни Кассац. Сѣдъ, срѣщу частни опредѣления на Апеллативнитѣ инстанции по изложенитѣ въпроси то, разумѣва се, той трѣбва да бѣде, съгласно съ 315 и 885 ст. Вр. Сѣд. Прав., двѣ недѣленъ отъ денътъ на обявенията на станжалото опредѣление на Апеллативната Инстанция, освѣнъ частнитѣ жалби за бавностъ, които могатъ да се подаватъ презъ всичкото време до гдѣ се гледа дѣлото (315 и 890 ст. Вр. Сѣд. Пр.).

Като се основава върху горѣизложенитѣ съображения, Върховни Кассац. Сѣдъ признава: I. Срѣщу частни опредѣления на апеллативнитѣ инстанции, независимо отъ кассационнитѣ жалби, които се подаватъ срѣщу окончателнитѣ присѣди и рѣшения, въ видъ на исклучение, могатъ да се подаватъ частни жалби въ Върховни Кассационенъ Сѣдъ по допускъдующитѣ четири случая: 1), Частни жалби срѣщу бавностъ отъ страна на сѣдилищата или отъ страна на длъжностни лица по съдебното вѣдомство; 2), Частни жалби срѣщу неприемане на кассационнитѣ жалби; 3), Частни жалби срѣщу опредѣленията на апеллативнитѣ инстанции по възстановленieto на правото за кассация и 4), частни жалби срѣщу опредѣленията на апеллативнитѣ инстанции съ които тѣ отхвърлятъ, възвръщатъ кассационнитѣ жалби или молби или ги оставятъ безъ движение. II. Частнитѣ жалби срѣщу бавностъ и отказване да се приематъ кассационнитѣ жалби или молби се подаватъ направо въ Върховни Кассационенъ Сѣдъ (314 ст. Вр. Сѣд. Пр. и 20 ст. отъ Учреждението на Върхов. Сѣдъ). А частни жалби въ послѣднитѣ два случая се подаватъ посредствено, чрезъ онова сѣдилище, срѣщу опредѣлението на което тѣ се приносятъ, сирѣчь, чрезъ надлѣжния Окръженъ Сѣдъ, ако дѣлото е подеждно на Мировитѣ Сѣди, или чрезъ надлѣжния Апеллативенъ Сѣдъ, ако дѣлото е подеждно на общитѣ Сѣдилища. III. Показанитѣ горѣ частни жалби, се подаватъ въ двѣ недѣленъ срокъ отъ денътъ на обявенията на опредѣлението, или, ако то не е било обявено, откакъ се приведе въ изпълнение или въобще отъ денътъ, когато е станжало извѣстие дѣйствието или распорѣжданieto на Сѣдътъ, освѣнъ случая за бавностъ, въ който частни жалби могатъ да се подаватъ презъ всичкото време догдѣ се гледа дѣлото.

Заради туй, Върховни Кассационенъ Сѣдъ **Опредѣлява:** Станжалото по този въпросъ опредѣление да се съобщи окръжно на всичитѣ сѣдилища за ръководство и изпълнение и препише отъ Опредѣлението да се съобщи Господину Министру на Правосѣдието за свѣдѣние.

На първообразното подписаха: Предсѣдатель П. Х. Стаматовъ, Подпредсѣдатель О. Бурмовъ, Членове: Г. А. Моравеновъ, Н. Михайловский, Н. С. Стойчевъ. Приподписалъ: Секретаръ Н. Беневъ.

ГЛАВНО ИЗЛОЖЕНИЕ ДО НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО КНЯЗА

върху положението на

УЧЕБНОТО ДѢЛО ВЪ КН. БЪЛГАРИЯ.

(Продължение. *)

5. Материалното поддържане.

Материалното поддържане на първоначалнитѣ училища е оставено исклучително на общинитѣ. Разноситѣ, които населението прави за учи-

*) Въ послѣдния брой на вѣстникътъ сж се вмѣнаха слѣдующитѣ печатни грѣшки:

Стр. 18, стълбець 2, редъ 23 отъ долу чети „30 мъжски училища“

Стр. 19 стълбець 2 „ „ 12 „ „ „15 учители“.

Стр. 19 стълбець 2 въ таблицата испуснато е за 1880/1 учебна година 1 класно женско училище въ Габровско.

Стр. 19 стълбець 2 редъ 2 отъ долу чети: „въ Шуменско даже на 7. “.

лицата, сж много различни, споредъ богатството и развитието на окръжията. Кюстендилски окръгъ съ 143.365 жители е похарчилъ за 1880/1 учебна година 80.778 лева и 28 стотинки за училищата си, слѣдователно на единъ жител се падатъ 56 стотинки. Същевременно Търновски учебенъ окръгъ съ 181.504 жители е направилъ разности отъ 134.362 лева и 31 стотинка, сиречь тамъ дохождатъ 74 стотинки училищни расходи на единъ жител. Най-главния источникъ за училищнитѣ приходи сж доброволни даждия, расхвърлени и събрани между самитѣ членове на общината. Освѣнъ това и черковнитѣ приходи доставятъ нѣщо за поддържане училищата (въ Търновско напр. 29.9% на училищнитѣ доходи). Тѣй бѣше особено въ времето на войната, защото учителитѣ тогава се цѣнѣха въобще съ твърдѣ малки плати, тѣй щото тия приходи на много мѣста бѣха съвсѣмъ достаточни за да осигурятъ училището. Сега обаче разноситѣ станаха по-големи и освѣнъ това трѣбва да се чака рѣшението на въпроса, каква частъ на тия приходи ще принадлежи на черквата и каква на училището. Отъ всичитѣ черковни приходи най-важни е онзи отъ монополътъ на вощенитѣ свѣщи, който е туренъ въ дѣйствието съ Указъ № 146 отъ 20 февруар. 1881 (Държ Вѣстникъ г. III, стр. 90). Споредъ този монополъ забранява се на частни лица да правятъ и продаватъ воцени свѣщи за черквитѣ. Въ всѣка околия, споредъ Указа, трѣбва да има една околийска ливница; двѣ трети отъ чистата печалба отъ продаванieto вощенитѣ свѣщи трѣбва да се употребяватъ за поддържане мѣстнитѣ общински училища, а една трета частъ остава за черквата.

Най-сигурния доходъ е обаче отъ недвижимитѣ имущества и отъ капиталы, отъ селски общи нивы, общи селски градини, общински пасбища, воденици, ханища, бакалници, отъ пожертвования и завѣщания на благодѣтели. Такива недвижими училищни имоти имаше до освобождението само по градоветѣ. Министерството на Народното Просвѣщение отъ двѣ години насамъ полага голѣми усилия, щото училищата насѣдѣ, гдѣто е възможно, да се снабдятъ съ такива имоти, съ опредѣление училищни нивы отъ общата селска мера и съ посѣвяването имъ отъ страна на селото. По този начинъ поддържанieto на училищата се осигурява съ единъ постояненъ и несъмненъ доходъ, като не е изложено повече на случайности, които произлизатъ при ежегодното расхвърляние и събиране училищни даждия кѣща по кѣща. Страната още слабо е населена, та има множество пусти, необработени мѣста, които съ умножение на населението и на народното богатство ще се подигнатъ още въ цѣната си. Старанията на Министерството и на неговитѣ органи срѣщнаха се съ доста голѣмъ успѣхъ, особено въ источнитѣ окръжия. Да приведемъ нѣколко примѣри. Въ Шуменското окръжие, въ Прѣславската околия, училищата иматъ 933 погони нивы, 4 погони градини, 1 погонъ ливада; въ сѣщото окръжие въ Новопазарската околия 337 погони нивы; въ Търновското окръжие въ Търновската околия 149¹/₂ дюлюма нивы, 25 дюлюма ливади, 19 дюлюма лозя, 5 дюлюма градини, 49¹/₂ дюлюма гора, 6⁵/₈ камени воденици, 19 дюкени, 1 ханъ, 1 кафене, 1 салхана, 1 кѣща; въ Бесаровската околия на сѣщото окръжие 335 дюл. нивы, 25 дюл. гора, 44 дюлюма ливади, 3 дюлюма лозя, 6 дюкени. Напротивъ въ западнитѣ окръжия, въ бившитѣ губернии Видинска и Софийска, такива училищни имоти принадлежатъ къмъ рѣдкости. Въ Врачанско и Орѣховско напр. съвсѣмъ ги нѣма, въ Видинската околия само 20 дюлюма нивы, въ Бѣлоградчишката 100 дюлюма нивы и ¹/₂ дюлюмъ градина, въ Кулската обаче 1595 дюлюма нивы. Въ Кюстендилския учебенъ окръгъ училищата иматъ 255 дюлюма нивы, 13 дюлюма градини, 53 дюлюма ливади, 18 дюлюма лозя, 5 гори, 5 пасбища, 9 дюкени, 3 механи, 2 ханища, 1 воденица, 2 фурни и 2 кафенета.

Грижата за приходитѣ и расходитѣ на училищата, както и за зданията, редовното посѣщаване училището отъ дѣцата и въобще всичитѣ учебни дѣла общината повѣрява на училищнитѣ настоятели, които сж три или повече и се избиратъ отъ населението на една година. Този начинъ принася съ себе си голѣми неудобства, защото настоятелитѣ сж само доброволни служители на общото добро и нѣматъ никакъвъ административенъ авторитетъ. Особено по селата на западнитѣ окръжия настоятелствата никакъ не успѣватъ; напр. въ Кюстендилското окръжие 69% на настоятелитѣ сж безкнижни, защото други възрастни лица нѣма. Тука за въ бѣдѣще не остава друго срѣдство, освѣнъ настоятелитѣ да се замѣнатъ съ самото общинско управление, отговорно предъ правителството, и то щомъ се устрои единъ пътъ организацията на общинитѣ и щомъ се установятъ длъжноститѣ и правата на кметовѣтъ и на старѣйшинитѣ съ новъ нѣкой подробенъ законъ.

6. Помѣщенята.

Помѣщенята на училищата въ нѣкои градове сж наредени доста хубавѣ, но другагдѣ тѣ рѣдко иматъ нужнитѣ свойства. Още по-злѣ изгледватъ по селата, тѣмъ повече, защото въ турско време обстоятелствата не позволяваха една по-голема представителностъ за общественитѣ здания на християнитѣ. Въ Раховско напр. по селата има по едно малко здание,

което съдържа заедно училището и черквата, защото за построяние на Черквата е трѣбало да се извади особенъ ферманъ. По Врачанско много училища се помѣщаватъ въ бившитѣ кули, които турскитѣ бейове имаха по селата. Въ источнитѣ окръжия, по селата, гдѣто е имало по-напредъ черкези, училищата нерѣдко се намиратъ въ полусрутени и малко прикрити джамии, а въ западнитѣ окръжия тѣ често се помѣщаватъ въ най-прости колибици.

Заради това върховното управление на просвѣщенieto отъ самото основание на Отдѣла за Народното Просвѣщение не е преставало да се грижи за съграждане прилични училищни здания, макаръ били направени по простъ начинъ, отъ дърво и кирпичъ, стига само да отговарятъ по свѣтлината, размѣритѣ и здравината си на своето назначение. Щомъ има единъ пътъ наредени училищни здания, всичко друго по-лесно ще се дотърми. Единъ литографически планъ за селскитѣ училища (съ 4 стаи, за 150 дѣца) издаде се съ окръжно отъ 27 юний 1879. Самитѣ градски и селски общини съ голѣмо усърдие се заловиха за съграждане училища, както се види отъ слѣдующитѣ данни*):

Окръжия	Построени слѣдъ войната	Захванати да се градятъ 1880/1	Въ септ. недоискарани
Кюстендилско	33	24	—
Трънско	12	5	8
Софийско	нѣма данни	4	6
Орханійско	"	3	4
Видинско	61	25	—
Орѣховско	18	3	—
Врачанско	22	2	—
Свищовско	23	4	—
Липнишка околия (Търн. окръгъ)	22	6	—
Търновскій учебенъ окръгъ	36	11	13
Руссенско	28	8	—
Силистренско	7	2	—
Разградско	11	9	4
Шумненско и Провадийско	29	9	—
Ески-Джумайско	5	—	1

7. Правителствени помощи.

Правителството помага въ нѣкои случаи на общинитѣ за тия сгради, особено на общини бѣдни, упропадени отъ войната, населени отъ бѣженци или такива (на западъ), дѣто само съ помощи, дадени отъ държавата, може да се насърчи населението къмъ по-голѣма ревностъ за училищата си. За тази преимущественно цѣль, както и за спомагане общинскитѣ класни училища, е назначена суммата за „помощи на общинскитѣ училища“, която въ бюджета за ланската (до 1 мартъ 1881) финансова година бѣше опредѣлена съ 350.000 лева, а за текущата (1881) година съ 300.000 лева.

Слѣдующий списъкъ съдържа всичкитѣ помощи, дадени отъ какъ се основа едно върховно управление за училищата до 31 декемврий 1881 г. отъ държавата на разни български училища въ Княжеството. Той е распредѣленъ споредъ сегашнитѣ административни окръжия**).

1. Софийско окръжие.

1880: Самоковъ 3,000 (за класното училище). Златишка околия: Пирдопъ 2,500, Златица 1,000, Буново 1,500, Смолско 500. Новоселска околия: Макоцово 500, Чеканчево 500, Столникъ 300, Потопъ 300, Голѣма Раковица 600. Софийска околия: Беримирци 600 лева.

1881: София 10,000, Враждебна (Соф.) 800; Саранци или Ташкесенъ (Новоселска ок.) 600. Искрецка околия: Бучино-Дервентъ 600, Бракевци 500. Златишка околия: Пирдопъ 3,000, Челопечъ 1,000, Коланларе 1,000, Стръгелъ 600. Самоковска околия: Самоковъ 3,000, Вакарелъ 2,000, Чамдясъ 400 лева.

Всичко 36,800 лева.

2. Кюстендилско окръжие.

1879: Радомиръ 2,000.

1880: Кюстендилска околия: Гюшево 500, Лилечъ, Копиловци, Ръждавица, Ямборено, Жеравино по 400. Изворска околия: Божица, Босилоградъ, Долня Любата, Добри-долъ, Бръсница, Бранковци, Топли-долъ по 500. Радомирска околия: Радомиръ 2,000 (за здание), Долня Диканя 1,000, Яржиловци, Одраница, Чокльово по 400, Жедна, Егълница, Калица, Пчелинци, Жабляне, Дивля, Пенковци, Донковци, Сиришникъ, Батановци по 500. Дупнишка околия: Рило село 3,000, Слатино, Смочево, Фролошъ, Цървица по 400. Бистрица, Мурсадево,

*) За Варненско, Плъвенско, Ловченско, Ломско и Берковско нѣма още данни.

**) За нѣкои отъ изчисленитѣ тука помощи съществуватъ два указа, защото общината не си е ввела паритѣ преди истичанieto на бюджетната година, та е трѣбало да се отпуснатъ на ново.

Джерманъ, Яхиново, Висока Могила, Пастухъ, Палатово, Долистово, Голѣми Върбовникъ, Горня Козница по 500 лева.

1881: Кюстендилска околия: Блатецъ, Друмуаръ, Четирици, Койно, Тишаново, Църварица, Раково, Смоличане по 400. Изворска околия: Г. Лисина, Косово, Горни Коритенъ, Долни Коритенъ, Рѣсенъ по 500, Горно Тламино 300. Радомирска околия: Пещера 400. Дупнишка околия: Дупница 10,000 (за поддръжане трикласното училище, до юлия 1881 държавно, сега общинско)

Всичко 44,600 лева.

3. Трънско окръжие.

1879: Царибродъ 2,000.

1880: Трънъ 3,000 (за поддръжане) и 2,500 (за постройката на „Александровското училище“), Бръзникъ 5,000 (за здания). Царибродъ 8,000 (за здание, съ рѣшението на Народ. Събрание). Ранилугъ, Кострушево, Клисера, Вуканъ, Радово по 200, Врабча, Одоровци, Зелени градъ, Ярловци, Лалинци, Голешъ, Липинци, Бусинци по 500 лева.

1881: Трънъ 5,000 (за поддръжка) и 3,000 (за реченото здание сега вече готово). Бръзникъ 5,000 (за поддръжка).

Всичко 38,500 лева.

4. Орханійско окръжие.

1879: Абланица 500 л.

1880: Орхание 3,000, Етрополе 1,500 л.

1881: Орхание 3,000, Врачешъ 1,000, Лопенъ 1,000, Голѣмъ Изворъ 800 л.

Всичко 10,800 лева.

5. Видинско окръжие.

1880: Видинска околия: Балей 300, Делейна и Чунгурусъ по 250, Новоселци 200, Бѣла Рада 500, Неговановци 400, Флорентинъ 300, Татаржикъ 500, Върфъ 200, Смърданъ 400, М. Изворъ 300; Кулска околия: Кула 3,000 (за здание), Бракевци 200 (отстъпиха на Гузелня, Видин. ок., съ указъ No. 78 отъ 27 януарий), Старопатица и Бориловецъ по 250, Голѣманово 300; Бѣлградчишка околия: Бѣлоградчикъ 5,000, Чупренъ 300, Върбово 500, Горни Ломъ 400, Стакевци и Калугеръ по 300, Тръговище 600, Боровица 300 л.

1881: Видинска околия: Видинъ 4,000, Видболъ 600, Шипотъ 400. Кулска околия: Кула 1,200, Голъ Тупанъ и Мали Турчинъ по 400, Чичилъ 300. Бѣлоградчишка околия: Бѣлоградчикъ 4,000, Праужда, Салашъ, Бѣлотинци, Ружанци, Гьоргичъ по 400, Рабиша 800 л.

Всичко 29,400 лева.

6. Ломско окръжие.

1879 и 1880: Значителни помощи на Ломската реалка, догдѣто бѣше общинска.

1880: Расово и Цѣровина по 300 лева.

7. Берковичко окръжие.

1880: Берковица 1,000, Превала 500 л.

1881: Берковица 4,000 (за здание), Гаганица 1,000, Дуплякъ 300, Клисера 500, Костенци 500, Меляне 300, Горно Озирово 600 и Кутловишка околия: Горня Кутловица 600, Липенъ 500, Ердень 400, Охридъ 800 л.

Всичко 11,000 лева.

8. Раховско окръжие.

1881: Бѣла Слатина 1,500, Лѣсковецъ 700, Бешли 1,300, Попица 600, Галово 600 л.

Всичко 4,700 лева.

9. Врачанско окръжие.

1881: Враца 7,000, Синьо Бърдо 400 л.

Всичко 7,400 лева.

10. Плъвенско окръжие.

1879: Никополь 1,000, Бръстовецъ (Пл.) 800.

1880: Никополь 2,000, Орѣховица (Ник.) 1,000, Върбица 1,000, Ралово, Карагуй, Ласкаръ, Учинъ-Долъ по 300 л.

1881: Рупци и Червенъ Бръгъ (съединени) 1,000, Крета (Ник.) 1,000 л.

Всичко 9,000 лева.

11. *Ловчанско окръжие.*

1879- Ловечъ (за здание) 2,500.
 1880: Троянъ (за здание) 5,000, Калейца 300, гол. Бръсница 400 л.
 1881: Троянъ 6,000 (за здание сега доискарано), Угарчинъ 500,
 Бъжаново 500, Драгана 600, Малка Желъзна 300 л.
 Всичко 16,100 лева.

12. *Свищовско окръжие.*

1880: Александрово (по-преди наречено Мидхадъ Паша, населено съ преселени българи отъ Мала Азия) 800 л.

13. *Севлиево окръжие.*

1880: Габрово 4,000 (за здания), Ново-село 2,500, Батошово 1,500, Топленъ (Паничарка и Зелено Дърво) 600, Каябашъ и Острець по 800 л.
 Всичко 9,400 лева.

14. *Търновско окръжие.*

1879: Бебрево 2,000 л.
 1880: Елена 3,000, Марянъ (Ел.) 1,500, Константинъ (по-преди Ахмедли, населено съ приселци) 1,500, Голъмо Елари 750, Окчилари 1,500, Мусина 400, Дъскоть 1,000.
 1881: Търново 2,500 (здание въ махла Св. Троица), Елена 4,000 (за здание), Константинъ 3,500, Тантури 800 (Кесарева околия), Кесарево 1,200, Палици (Елен.), Кралъ Бунаръ (Кес.), Босювци (Елен.) по 1,000, Костель (Ел.) 800.
 Всичко 27,450 лева.

15. *Руссенско окръжие.*

1879: Червена вода 1,500 л.
 1880: Тутраканъ 5,000 (за здание), Басарбово 1,500, Красенъ 740, Нисово 800, Червенъ 200, Сваленикъ 800, Широково 1,200, Костантець 1,000, Щърклево (Каджкюй) 2,000.
 1881: Руссе 4,000 (за здание). Червена вода 1,500.
 Всичко 20,240 лева.

16. *Силистренско окръжие.*

1879: Силистра 3,000 л.
 1880: Силистра 4,000 л.
 1881: Базартъ и Попино по 600, Карапелитъ, Чамурлии, Каралии, Армутлии, Шаханджи, Дели Юуфкюй, Кокарджа, Енидже Хайдаръ по 400 л.
 Всичко 11,400 лева.

17. *Разградско окръжие.*

1879: Батембергъ 2,000 л.
 1880: Попово 800 л.
 1881: Ярдъмъ 500, Кара-Хасанъ 600, Калфа и Завѣтъ по 800, Кривня 1,000, Батембергъ 1,000 л.
 Всичко 7,500 лева.

18. *Ески-Джумайско окръжие.*

1880: Османъ-Пазаръ 3,000, Ески-Джумая 3,000, Тича (Чатакъ) 800, Хасанъ Фава 1,000, Конакъ 1,000.
 1881: Османъ-Пазаръ 2,000 л.
 Всичко 10,800 лева.

19. *Шумненско окръжие.*

1879: Смѣдово 500 л.
 1880: Шуменъ 5,000 за здание и 1,200 за класното училище Чалъкавакъ 600, Байрамъ Деро 400, Хюсенча 500, Войвода, Чанакчи, Дживелъ, Сакаръ-тепе, Юруклеръ по 400, Марковча 1,500 л.
 1881: Шуменъ 2,000, Прѣславъ 2,000, Нови-Пазаръ 1,500, Дормушъ 750, Хъжжюй 750, Рижъ 1,200, Имрихоръ 1,000, Дивдѣдово 1,600, Каспичанъ 600, Бълново 600, Чаталаръ 200 л.
 Всичко 23,900 лева.

20. *Провадийско окръжие.*

1880: Провадия 1,000 за здание и 3,000 за класното училище.
 1881: Провадия 3,000, Черковна 1,000, Монастиръ 200.
 Всичко 8,200 лева.

21. *Варненско окръжие.*

1879: Варна 7,000 за Народн. училища и 4,000 за класното училище (тогава още общинско). Балчикъ 2,000 л.
 1880: Варна 10,000 (за българевитѣ общински училища). Балчикъ 3,000, Каварна 1,500, Хаджи-Оглу-Пазарджикъ 3,000 за поддържане училищата и 2,000 за зданието, Богданово (Х. О. Пазар.) 600, Деревкой (Вар.) 200, Авдере (Вар.) 450, Курукюй 400 л.
 1881: Варненската околия: Варна 5,000, Даутка 600, Дервентъ 600, Емирлеръ 1,000, Старо-Орѣхово 500; Балчишка околия: Каварна 3,600, Сатълмъшъ, Караманлъ, Сюлейманлъкъ, Гурково (Гуркюй) и Гаргалкъ по 600; Русларъ, Карагюръ и Елечъ заедно 1,000, Сарамуса 500, Дуранъ-Кулакъ 400; Хаджи-оглу-Пазарджишка околия: Геленджикъ, Каба-Сакалъ по 500, Ени Бей 600, Юшенлии 1,000, Семизъ Ялъ 400 л.
 Всичко 53,350 лева.

Слѣдователно най-голѣмата сума помощи се дадоха за Варненското, Бюстендилското и Трънското окръжие; слѣдъ тѣхъ дождаватъ Софийското, Видинското и другитѣ по редъ. (Слѣдва)

Отъ провѣрителната комиссия за избирание членове на Държавний Сѣвътъ.

(Продължение)

ДНЕВНИКЪ III.

Днесъ, на седемъ декемврий, хилядо осемъ стотинъ осемдесетъ и първа година, часътъ около два подиръ пладнѣ, въ мѣстността на Народното Сѣбрание, откри се третото засѣдание на провѣрителната комиссия за изборитѣ на кандидатитѣ за Държавний Сѣвътъ и въ това засѣдание присѣтствуваха слѣднитѣ господа членове отъ поменатата комиссия: г. Бурмовъ, г. Д-ръ Вжлковичъ, г. Начовичъ, г. Даскаловъ, г. Моравеновъ, г. Грековъ, г. Теохаровъ, г. Икономовъ, г. Гюзелевъ, г. Стойчевъ, г. Д-ръ Калевичъ, г. Тишевъ, г. Теодоровъ, г. Ковачевъ, г. Желѣсковичъ, г. Стояновъ и г. В. Поповичъ.

Защото документитѣ отъ разнитѣ окръжи по изборитѣ на кандидатитѣ за Държавний Сѣвътъ бѣхъ вече препратени отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Работи до г. Предсѣдателя Бурмова, спорѣдъ рѣшението отъ прѣдишното засѣдание, първо дѣло за вършене на дневний редъ въ това засѣдание бѣ раздѣление окръжитѣ за тритѣ секции, и за това г. Предсѣдатель, щомъ откри засѣданието, подложи най-напрѣдъ тойзи въпросъ на обсъждане и рѣшение.

Г-нъ Даскаловъ искаа мнѣние да се раздѣли Княжеството на три части: на источна, на западна и на средня часть, и отъ тия части да се даджтъ по едно опредѣлено число окръжи на всѣка секция. Г-нъ Икономовъ възрази и каза, че трѣбва да се съображаваме съ указътъ.

Г-нъ Д-ръ Вжлковичъ предложи да стане раздѣлението на окръжитѣ съ жребии по тойзи начинъ: отъ една старна да се турятъ жребии за секциитѣ, а отъ друга за окръжитѣ, та да се види кой окръгъ на коя секция се пада. А г. Начовичъ предложи да се теглятъ жребии само за окръжитѣ и то тѣй, щото първитѣ седемъ окръжи да се даджтъ на първата секция, вторитѣ седемъ на втората секция, и останалитѣ седемъ окръжи да се даджтъ на третата секция. Това предложение на г. Начовича се одобри и едногласно се прие.

Подиръ това, г. Предсѣдатель подигна въпроса върху пасажа въ докладътъ, дѣто се казва, че трѣбва лицата отъ едната секция да се провѣриватъ отъ другата секция.

Г-нъ Икономовъ, като каза че тази работа е ясна въ доклада и за подкрѣпение на казаното си като цитира онзи пасажъ отъ доклада, дѣто се отнася на тойзи въпросъ, прибави, че задачата на всѣка секция е да провѣри избора на лицата отъ другитѣ секции и по тази причина, че трѣбва всичкитѣ протоколи да минжтъ презъ всяка секция.

Защото тойзи въпросъ се показваше още не доста ясенъ за нѣкой господа въ засѣданието, разискванъето за него се продължи и станъ доста обширно, като взеха участие въ това разискванъе една значителна часть отъ присѣтствующитѣ господа. Г-нъ Ковачевъ, между друго каза, че както на всждѣ по нѣкога се случва стилизацията на законитѣ, докладитѣ и указитѣ, които тоже се считатъ за закони, така и у насъ сега въ доклада е станъло опущение, и че думата „лица“ е не сполучливо турена тамъ, и на мѣсто нея че трѣбвало е да се тури думата кандидати. А г. Д-ръ Вжлковичъ възрази и каза, че задачата на всѣка секция не може да бжде провѣриванъето избора само на лицата отъ другитѣ секции,

но че тѣхната задача е да провѣрятъ въобще изборитѣ на кандидатитѣ за Държавний Съвѣтъ отъ всеѣки окръгъ, и това се основава именно на постановлението на Министерский Съвѣтъ отъ 6 ноемврий т. г., записано въ XXXI му протоколъ. Тогава г. Начовичъ предложи да се прочете поменѣлото постановление на Министерский Съвѣтъ, и като се прочете отъ секретаря на комиссията г. Стоянова, видѣ се, че тамъ не се казва нищо подробно за начина, по който би трѣбвало секциитѣ да направятъ провѣрванъето на изборитѣ за кандидатитѣ на Държавний Съвѣтъ. Подиръ това г. Стояновъ каза, че пасажа въ доклада за комиссията нѣма никакво значение относително за разискаемия въпросъ, защото Височайший указъ по тойзи въпросъ се съсилва само на реченото постановление на Министерский Съвѣтъ.

Окончателното рѣшение на тойзи въпросъ се отложи за предстоящото общо събрание на членоветѣ отъ провѣрителната комиссия.

Слѣдъ това пристѣпи се камъ раздѣлението на окръжитѣ по жребие за въ секциитѣ, и за първа секция излѣзохъ слѣднитѣ окръзи: Софийский, Силистренский, Провадийский, Русенский, Търновский, Разградский и Трънскій; за втората секция: Кюстендилский, Вратчанский, Орѣховский, Севлиевский, Ески-Джумайский, Ломский и Плѣвненский; за третя секция: Видинский, Варненский, Орханійский, Ловчанский, Берковский, Свищовский и Шумненский.

Най-сетнѣ г. Предсѣдатель понита събранието, като до подиръ колко време да си свършатъ секциитѣ работата, и рѣши се да останѣтъ свободни да работятъ дору свършатъ задачата си, но на всеѣкой случай да глѣдатъ презъ недѣлята да свършатъ работата си.

Засѣданието се закры часѣтъ около петъ подъ вечеръ.

За това се склучи настоящий дневникъ.

София, 7 декемврий 1881 г.

Предсѣдатель: Ѳ. Бурмовъ.

Секретарь: В. Д. Стояновъ.

Членове: Г. А. Моравеновъ, Г. Теохаровъ, И. Н. Гюзелевъ, Д-ръ Калевичъ, В. Поповичъ, Н. С. Стойчевъ, Г. Д. Начовичъ, Т. Икономовъ, Д-ръ Г. Вжлковичъ, Д. Грековъ, Георг. К. Желѣсковичъ, И. Ковачевъ, Н. Даскаловъ, Г. Тишевъ, Ю. П. Теодоровъ.

(Слѣдва)

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

11 Януарий.

Пеща. — Г-нъ Тисца, като отговаря на запитване отъ г. Хелфи за смущенията въ Далмация и Херцеговина, твърди че тия смутове изискватъ бързо дѣйствианье. Въ Далмация тѣ се причиняватъ отъ набора воиски, а пакъ въ Херцеговина отъ самото население, което отъ отдавна е навикнѣло на безпоредкъ и което въ слѣдствие на това не може да привикне на редовна администрация, противъ която то има аптипатия. Въ народноститѣ, които съставляватъ болшинството въ тия провинции, има елементи всякога готови да подпалятъ огъня на востанието. Правителството е длѣжно да не допуца на безпорядокитѣ да се распространяватъ и бързо да ги потушава, тъй щото населението отъ тия страни да се убѣди, че системата на трайнитѣ смутове, на които то е привикнѣло, не може да се продължава.

Правителството като се облега върху трактатитѣ, счита за свое задача да се не занимава съ проекти за бждѣщето, но да въдвори епокойствието чрезъ прилаганъето на зетитѣ мѣрки, а делегациитѣ ще се съберѣтъ наскоро за да вотиратъ средствата. Турция не е направила никаква постѣпка и неможеше да направи, защото мѣркитѣ, които се ввоздатъ, проистичатъ отъ мандата даденъ на Австрия отъ Берлинский конгресъ. Камарата одобрява отговора отъ г. Тисца и словото му посрещнѣ съ шумни ржкоплескания.

Парижъ. — Идущий четвъртъкъ камарата ще разиска проекта за прегледванъето конституцията. Нѣкои мислятъ, че кабинета ще се оттегли, ако се отхрѣри проекта.

Виенна. — Въ официалнитѣ рапорти се казва, че много сблъсквания сѣ станѣли около Дубрава, Калиновица, и Фоча и че въстанниците били отблѣснати.

Мюнхенъ. — Горнята камара въстанови секретнитѣ фондове за министерствата на външнитѣ и вътрѣшнитѣ дѣла, които фондове депутатската камара бѣше унищожила.

Виенна. — В. „Политическача корреспонденция“, като се облѣга на достовѣрни увѣдомления, твърди, че мнимата конвенция на Австрия и Черна-Гора за минуванъето на австрийскитѣ воиски на Чернагорската территория, нито е заключена нито е проектирана. Австрия само е поискала отъ Черна-Гора да испълни задължения на нейтралность относително обезоржжаванъето и испращанъето въ вътрѣшността прибѣгнѣлитѣ въ нея въстанници. Които задължения Черна-Гора е вардила до сега спорѣдъ както е трѣбвало.

Лондонъ. — Франция и Англия ще отговорятъ съ една особна нота на послѣдната Портиня нота.

На Daily news извѣстятъ изъ Каиро, че регимента на Араби-бей се испроводилъ въ Босетъ, а на четири други регимента се заповѣдало да отидатъ въ Суданъ, за да предвардятъ тамъ едно въстание.

Standard казва, че едно застрашително въстание избухнѣло въ южна Арабия. Йеменското правителство поискало подкрѣпления изъ Цариградъ.

Римъ. — Официалний вѣстникъ обнародва закона за избирателната реформа. Италианский кабинетъ като благодарни на Мадритското правителство за дѣто запретило щото поклонничеството на Испаниолцетѣ въ Римъ да не бѣде политическа манифестация, казва, че италиянскитѣ власти неще иматъ друго поведение освѣнъ чистосвѣтното и бдително испълненията на законитѣ.

Цариградъ. — Кассателно Портиния царкуляръ отъ 13/1 януар. върху Египетъ, Гермария отговорила на Портата, че преди да натрави нови постѣпки, тя склонява да чака изясненията, които Портата поискала отъ Франция и Англия.

Графъ Каличъ съподписалъ съ Портата една конвенция за да се построи Австро-Турска телеграфическа линия презъ Босна.

12 Януарий

Виенна. — Официално. Отъ вчера насамъ ни за една битка не сѣ извѣстили нито главно-командующий въ Сараево нито генералъ Ивановичъ.

LA FONCIÈRE

(Ла Фонсиеръ)

общество за застрахованье имущества отъ огънь, живота, транспорти и пр.

КАПИТАЛЪ ГАРАНТИРАНЪ

ШЕСТЪДЕСЕТЪ МИЛИОНА ФРАНКА.

Сѣдалище въ ПАРИЖЪ.

Главенъ Агентиъ за въ Княжество България А. ПИКЪ, мѣстожителство въ ст. София.

LA FONCIÈRE

COMPAGNIE D'ASSURANCES

CONTRE L'INCENDIE, SUR LA VIE, LES TRANSPORTS ETC.

CAPITAL DE GARANTIE:

SOIXANTE MILLIONS.

Siège social: PARIS.

Agent général pour la Bulgarie A. PICQ à Sophia.

Кюстендилски окр. управителъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

No. 92.

Кюстендилски окръженъ управителъ извѣстява, че на 25-ий тек. януарий въ помѣщенieto на канцеларията му, ще стане отдаването подъ аренда съ публиченъ търгъ вакувскикъ и турскиѣ недвижими имоти въ Кюстендилски округъ за тек. 1882 год.; който търгъ ще се продължава до 31-ий сѣщий мѣсець, когато ще стане окончателното отдаване.

Окр. Управителъ С. А. Тумпаровъ.

Финан. Секретаръ: С. К. Кимиряновъ.

1—(49)—3

Ловчански окръженъ сѣвътъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 11.

Ловчански окр. управит. сѣвътъ извѣстява, че отъ 21-ий т. януарий, въ помѣщенieto на сѣвътъта, ще почнатъ да се отдаватъ подъ наемъ съ публиченъ търгъ вакувскиѣ и турскиѣ недвижими имоти въ Ловчански округъ, за текущата 1882 год. Желаящитѣ да наддаватъ, могатъ да се отнасятъ на урѣченното мѣсто всѣкий день до 31-ий януарий, когато ще стане окончателното отдаване.

Предсѣдатель: В. Ионковъ.

Чл. Секретаръ: А. Ц. Хитровъ.

1—(50)—3

Плѣвенски окр. упр. сѣвътъ.**ОБЯВЛЕНИЕ.**

№ 2623.

Въ село Петарница (Плѣвн. околия) отъ прѣди десетъ дни се намиратъ неизвѣстно кому принадлежащи слѣдующитѣ животни:

1) една кобила на повече отъ 8 години съ косъмъ алестъ и безъ никакви особни бѣлѣзи.

2) една кобила на повече отъ 8 год. съ косъмъ червенъ и безъ никакви особни бѣлѣзи.

3) една кобила на повече отъ 8 год. съ косъмъ жълтъ и на дѣсното ухо цѣпоуха.

4) една кобила стара съ косъмъ сивъ и безъ особни нѣкои бѣлѣзи.

5) едно конче на двѣ години съ косъмъ червенъ и безъ особни бѣлѣзи.

6) едно кобилче на двѣ години съ косъмъ тъмно-алестъ и безъ особни бѣлѣзи.

7) едно кобилче на една година съ косъмъ чржнъ и безъ особни бѣлѣзи.

8) едно кобилче на една година съ косъмъ червенъ и на десния му заденъ кракъ малко бѣло.

Призоваватъ се прочее притежателитѣ на горѣуказанитѣ животни да се явятъ съ писменни доказателства въ сѣвѣта найкъсно до 15-ий февруарий 1882 год. за да имъ се предаждатъ въ противенъ случай, тѣ ще се продаждатъ на наддавателенъ търгъ за въ полза на сѣкровището.

Плѣвенъ 30 декември 1881 година.

Предсѣдатель С. П. Карапетровъ.

Чл. Секретаръ: Димитровъ.

1—(17)—3

Орѣховски окр. упр. сѣвътъ**ОБЯВЛЕНИЕ.**

No. 1163.

Ор. окр. упр. сѣвътъ обявява за всеобщо знание, че отъ нѣколко време на самъ се намиратъ неизвѣстно кому принадлежащи — въ овалжкъ слѣдующитѣ добитѣци:

а) въ г. Орѣхово едно юнче: сиво, рогеви малки и свити, пърчорого на три години;

б) въ с. Алгимиръ (Бѣло-Слатинска око-

лия) единъ бикъ: вранъ, цѣпоухъ, на три години;

в) въ село Бреница (Бѣло-Слат. околия) едно турмакинче: русо, цѣлоухо, въ челото брѣзо, въ десното око перделия, на двѣ години;

г) въ село Бъркачево (тоже Б. Слат. окол.) единъ волъ: сивъ, маджарестъ, цѣлоухъ, на 12 години;

д) въ село Букиовци (Орѣховска околия,) една крава: бѣла, маджареста, опашката и бѣла, въ дѣсното уше глобнѣтъ ножа, на шестъ години и

е) едно тюрме, тоже въ с. Букиовци: въз- русо, на двѣ години, дѣсното уше расцѣпено, а лѣвото цѣлоухо.

Притежателитѣ на горѣуказанитѣ добитѣта, ако не се явятъ до 30 дена отъ деня на публикуването настоящето, за да си ги приематъ, разбира се, като прѣдставятъ писменни доказателства за право собственостъ, потвърдени отъ оная община, въ която живѣятъ.

Сѣвѣта ще ги издаде на публиченъ търгъ, въ полза на сѣкровището.

Орѣхово 29 декември 1881 год.

Предсѣдатель: Т. Д. Шиваровъ.

Чл. Секретаръ: Хр. Сп. Ракиловъ.

1—(12)—2

Вратчански окр. упр. сѣвътъ.**ОБЯВЛЕНИЕ.**

No. 3.

Чрѣзъ настоящето сѣвътътъ честь има да обяви на почитаемата публика, че подъ негово вѣдомство се намира една кобила юва безъ ступанинъ, и отличитѣ бѣлѣзи съ слѣдующитѣ: на 5 години, косъмъ сивъ, на лѣвото ухо цѣпнато.

За това онаи г-да, които съ изгубили казанната кобила, приканватъ се да се явятъ отъ днесъ до 5-ий идущий февруарий т. г. и докажатъ въ сѣвътътъ за тѣхна собственостъ, като се снабдятъ съ свидѣтелство отъ надлежната община, иначе, сѣвътътъ ще я продаде на аукционенъ търгъ за въ полза на нравителственното сокровище.

Вратца 4 януарий 1882 год.

Предсѣдатель: К. Ив. Анковъ.

Членъ Секретаръ: А. Д. Печеняковъ.

1—(31)—1

Трънски околийски началникъ**ОБЯВЛЕНИЕ.**

№ 1071.

Честь имамъ при настоящето си да обява за всеобщо знание, че отъ прѣди единъ мѣсець насамъ се намиратъ слѣдующитѣ добитѣци безъ стопани въ селата Цегриловци, повѣренна менъ околия, а именно:

а) една кобила около десетгодишна възраст, съ червено-жълтъ косъмъ.

б) една кобила, около двѣ годишна възраст, съ черно-зеленъ косъмъ.

и в) единъ конъ на три годишна възраст съ черно-жълтъ косъмъ.

Призоваватъ се стопанитѣ на горѣуказанитѣ животни да се явятъ съ законнитѣ си свидѣтелства, найкъсно до 15-ий януарий 1882 год. въ канцеларията ми, въ противенъ же случай добитѣцитѣ ще бждатъ продадени на аукционенъ търгъ въ полза на хазната, слѣдъ истичанието на вишеозначения срокъ.

Трънъ 30 декември 1881 год.

Околийски Началникъ И. Руссиновъ.

И. Д. Секретаря: П. Михайловъ.

1—(14)—1

Плѣвненски окръженъ сѣдъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

No. 2952.

На основание опредѣлението на Плѣвн. окр. сѣдъ отъ 28-ий декември 1881 годъ

подъ No. 4050, и ст. 850, 851 и 853 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявява се, че се дири откупивши се отъ предварителното слѣдствие Хасанъ Юмеръ отъ с. Турски Карагачъ (Никопол. околия) Плѣвн. окр., чийто бѣлѣзи съ слѣдующитѣ: на бой високъ, около 24 год. възраст, грапавъ, очи черни, мустаки жълти, и средне дебелъ човѣкъ; други отличителни знаци нѣма, обвиняемъ въ убийството на Юсменъ Кара-Али изъ сѣщото село. Вслѣдствие горѣизложеното се предлага всѣкому, който би узналъ неговото мѣсто прибаване да го съобщи на ближайшиятъ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ немедлено да го препроводятъ въ този сѣдъ.

Плѣвенъ 30 декември 1881 год.

Предсѣдатель: П. В. Плакуновъ.

Секретаръ: Г. Ив. Узуновъ.

1—(13)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 3.

Долуподписанный, обявявамъ, че разгледанието смѣткитѣ на испадналии Марко Влаसेвъ като неможаха да се разгледатъ съгласно даденото ми обявление на 31 октомври 1881 година подъ No. 1 по причина на невъзможность да се отиде въ Троянъ, то ще се разгледатъ въ расстояние на една нѣделя слѣдъ 15 дни отъ трикратното обнародвание настоящето обявление въ „Държав. Вѣстникъ“, вслѣдствие на което се извѣстява на кредиторитѣ му знание.

Плѣвенъ 30 декември 1881 год.

Дѣловодителъ, Сѣдеб. Приставъ при Плѣвн. Окрѣженъ Сѣдъ, П. Серевъ,

1—(18)—3

Шумненски окол. началникъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

No. 2982.

Подписанный обявявамъ че слѣдъ два мѣсеца отъ дѣнятъ на послѣдната публикация настоящето обявление въ „Държавни Вѣстникъ“, въ расстояние на 61 день, на основание изпълнителный листъ отъ Шумненски мировий сѣдия подъ № 3642, и съгласно ст. 451, 452, 454, 455 и 456, отъ Вр. Сѣдебни Правила, ще продавамъ съ наддавание недвижимото имущество на Герче Атанасовъ, Шумненецъ, отъ Костовата часть състояще отъ половината на къщата на казанний, находяща се въ Костовата часть подъ No. 443, която обема сѣверната часть на къщата, отъ два етажъ и отъ долу маза. Горний етажъ обема единъ мутуфакъ и една стая, долний — обема една стая също както горнията и едно хашеви, и мазата на дължина 8 метра и ширина 7 метра е изградена съ камане; двата горни стажи съ изградени съ прѣтие замазани съ калъ и покрити съ керамиди.

При тѣзи къща се отнася единъ дворъ отъ 14 метра дължина и 10 метра широчина, съ проходъ отъ къмъ Истокъ съ една малка врата, която излиза въ непроходима улица. Това имущество се граничи отъ истокъ, западъ и сѣверъ съ непроходими улици а отъ югъ съ другата половина на домътъ на дължничкитѣ; то не е никому заложено и ще се продаде за удовлетворение искътъ на Вѣлка Георгиевица отъ 825 гроша и разноски до изпълнението.

Продажбата ще почне отъ оцѣненieto 1500 гроша пазаренъ курсъ, желающитѣ да купятъ това имущество, съгласно ст. 457, отъ Вр. Сѣдебни Правила, могатъ да разгледатъ формалноститѣ по продажбата, всѣкой день освѣнъ празничнитѣ въ присѣственнитѣ часове.

Шуменъ 27 августъ 1881 год.

Околийски Началникъ П. Славовъ.

Секретаръ: М. Поповъ.

1—(1071)—3